

[Elsø-Mørets Ross.]

tede og modstående interesser. Er det ikke forkert at prøve at foregøgle os selv, at vi kan hjælpe alle grupper på én gang?

Ligesom sidst foreslås biografbevillingssystemet afskaffet. Men der gås det skridt videre; at der ikke fastsættes krav vedrørende biografernes repertoire, med den motivering at når biografvirksomhed er fri næring, bør en regulering ikke gå ud over, hvad der følger af anden lovgivning. Jeg vil dog gerne have drøftet, om der ikke skal være mulighed for at hindre et helt urimelig lavt repertoire.

Billetafgiften foreslås aftrappet over tre år for derefter helt at forsvinde. Umiddelbart skulle man tro, at det ville bedre biografbranchens økonomiske situation. I bilag 12 fra sidste år gør Biografteater-Foreningen af 1960 imidlertid opmærksom på, at husleje og filmleje ofte beregnes som en bestemt procentdel af billetindtægten. Den lettelse, som afskaffelsen af billetafgiften skulle betyde for biografteateret, kan således blive illusorisk, hvis husleje og filmleje stiger betydeligt; så går den ønskede fordel måske i de gale lemmer.

Filmfonden, der nu skal hedde det danske filminstitut, har hidtil fået sine indtægter fra bevillings- og billetafgiften, men vil nu gradvis miste disse indtægtskilder og må bruge af sin formue. Når den er slut, skal staten overtage udgifterne.

Det danske filminstituts midler skal anvendes til samme formål som den tidligere filmfonds, men instituttet får som noget nyt mulighed for at kunne anvende midler i særlige tilfælde til produktion eller medproduktion af danske film, som andre ikke har kunnet eller villet påtage sig ansvaret for. Dette forslag trænger til nærmere drøftelse. Der står, at det kun skal ske i særlige tilfælde, men hvor mange om året kan det blive til? Vil det ikke sige, at filminstitutet, som kan få udgifterne til de film, det selv producerer, dækket med 100 pct., derved kommer til at konkurrere med de private producenter? Hvem holder justits med, hvor mange film der produceres på den måde og til hvor store beløb? Kan vi være sikre på, at sådanne film ikke bare bliver kvalitetsfilm, men også film, som et stort biografpublikum er interesseret i at se?

Et samarbejde mellem Danmarks radio

og filmfonden er allerede etableret gennem den workshop, der giver mulighed for filmiske eksperimenter i mindre produktioner. Jeg vil dog gerne vide, om det er den „maskinstation“, som ministeren som ordfører talte om sidste år, eller om denne findes i filmskolens maskinpark. Hvor skal de grupper, der ønsker at eksperimentere med film, og som har dokumenteret, at de har en idé om, hvad de vil forsøge at lave, låne, eventuelt leje det filmudstyr, de har brug for?

Filmskolen eksisterer allerede. Det giver ingen reel forskel, at ordet nu er rykket frem i selve lovtæksten. Allerede sidste år er nævnt en samordning med tilsvarende uddannelser på beslægtede områder. I bemærkningerne tales om fælles basisuddannelse for film, teater, radio og tv. Vi vil gerne have konkretiseret, på hvilken måde ministeren tænker sig dette samarbejde ført ud i livet.

Sidste år talte vi om også at åbne adgang for de reklamefilmfotografer, der uddannes i private firmaer med ringere udstyr end det, filmskolen råder over. Det spørgsmål kan vi vel også få klaret i udvalget?

Vi er i det radikale venstre meget i tvivl om det rigtige i, at filminstitutts bestyrelse reduceres til 5 medlemmer. Det hænger igen sammen med sammensætningen af repræsentantskabet, som skal indstille to af medlemmerne til bestyrelsen. De organisationer, der skal udpege medlemmer til repræsentantskabet, har i udstrakt grad tilknytning til filmbranchen. Det kan diskuteres, om 40 som foreslået sidste år er for mange til et repræsentantskab. Men med de 18, der nu er foreslået, synes jeg man helt har udelukket forbrugerne, både de organiserede som f. eks. landssammenslutningerne af henholdsvis filmklubber og børnefilmklubber og forbrugere med særlige kunstneriske, videnskabelige eller andre kvalifikationer — kort sagt folk fra andre områder af kulturlivet, som kunne tilføre repræsentantskabet ideer. Med et bredere sammensat repræsentantskab ville der være større chance for til bestyrelsen at vælge 2 eller 3 medlemmer, der kunne virke som en modvægt, set fra et bredere synspunkt, til de mere filmfaglige og branchebetonede medlemmer.

Bestyrelsen skal som hidtil fastlægge de generelle retningslinjer og træffe bestemmelse om, hvor store beløb der årlig skal